

109/1

4-6

89 06 07 01

03 - 10 - -

Herczeg ~~MTKLÓS~~

Dr. Hallebrandt László

Minősítés törölve!

BT 40-16-11-78/1-68/99.
1999-03-31 hó .... nap

P. ...

601, 602, 603, 605, 624,

641, 642 [645]

407, 428, 431, 433, 438

1./ - A TIB és az alternatív szervezetek képviselői a Nagy Imre temetéssel kapcsolatban f. hó 5-én tartott összejövetelükön megvitták a kormány, valamint az országgyűlés elnökének hivatalos koszoruzási szándékát.

A TIB vezetőségének és tagságának többsége elfogadta, hogy az Emlékeztetőben (1. sz. melléklet) megfogalmazott feltételek teljesítése esetén beleegyeznek a hivatalos személykenti koszoruzásba. A megfogalmazott kérések, illetve a kormánynyilatkozat módjának, formájának megbeszélésével MÉCS IMRÉ-t, VÁSÁRHELYI MTKLÓS-t és GÖNCZ ÁRPÁD-ot bizták meg. Az MSZMP, valamint a befolyása alatt álló szervezetek - DEMISZ, Münnich Ferenc Társaság, SZOT, HNF - koszoruzáson való részvételétől azonban kategorikusan elzárkóztak. Ez alól csak a reformkörök valamint az MTA jelent kivételt.

CSURKA ISTVÁN-nak a rádióban elmondott interjút egységesen elítélték, de "egy jó mondatát elismerve" lehetőséget biztosítanak arra, hogy egy beszéd a fiatal korosztály képviselőjében is elhangozzék a II. sz. terén. Egyhangulag elfogadták azt, hogy a beszéd előadója a FIDESZ általuk kijelölt tagja legyen. (A FIDESZ jelentévkö képviselői nem tettek határozott ígértet a lehetőség elfogadására.)

Elhangzott, hogy a temetéssel kapcsolatos lényeges kérdések már rendezve vannak, de néhány apróbb változás még lehetséges június 16-ig. Egyetlen komoly gondjuk még a temetői rendezőgárda felállítás, ezért a TIB három képviselője - a kormány-, illetve a házelnökkel történő megbeszélésen - fel akarja vetni a sorállományu katonák részvételét.

- A FIDESZ választmánya állásfoglalást dolgozott ki, amelyben kifejtették, hogy június 16-át nem tekintik a nemzeti megbékélés napjának, mert az áldozatok és a gyilkosok közötti elhatárolás nem történt meg. ORBÁN VIKTOR azzal fenyegette meg a testületet, hogy kilép, ha a FIDESZ aláírja a "nemzeti összeborulást" hirdető - a június 2-i Magyar Nemzetben is megjelent - felhívást.

- A temetőben az ökumenikus szertartást mintegy 1200 fő részvételével akarják megtartani, ezt követően pedig 3 perc időtartamu megemlékező beszédek hangzanának el.

[...]

109/16

1. sz. melléklet

Felkutatás a TIB álláspontjáról, Hóarthy Miklós és Szűcs István konferenciájával kapcsolatban.

A TIB a temetést maga is vizsgálónak tekinti, amely nemzetközi, viszonylag előrelépő a történelmi közelmúlt értékeléséit, a demokratikus államrend megerősítése terén jelentkező egyetértés. ezért örömmel nyitja a miniszterelnök és a házelnök szándékát, hogy a temetésen részt kívánjanak venni és a magyar kormány, illetve a képviselőház nevében koszorút kívánjanak elhelyezni. Hagy Jere miniszterelnök és kivégzett társai, valamint az 1956-os ügyekben kivégzett többi személy családján, illetőleg sírján.

Ezzel kapcsolatban a félreértések elkerülése végett szükségesnek tartjuk, hogy a Hagy Jere rehabilitáló és a temetés előtt nyilván elhangzó kormány nyilatkozat egyértelműen szövegezzék le, hogy Hagy Jere és társai erkölcsi, jogi és politikai rehabilitációjára nem csupán a Hagy Jere csoport öt tagjára, hanem az 56-os ügyekben elítéltek teljes körére vonatkozik és elítéli a megerősítést.

Amennyiben a miniszterelnök és házelnök hivatalos személyként kívánja kezeletlen lenni, kérjük, hogy a temetés elkerülése érdekében az események előkészítésében senki olyan személy ne vegyen részt, aki az 1956 utáni rendszerben a lecsökkentebb mértékben is részes.

Felkutatásunk tartalmát, ha a koszorúzással kapcsolatos kérdéseket a miniszterelnökkel és a házelnökkel a TIB kiküldötti személyesen beszélünk meg.

Köszönettel vágunk rá és ugyanakkor kérjük, hogy a megbeszélésen lefolyt egyetértést megelőzően sem a sajtóban, sem a nyilvánosság egyéb fórumain egyikünk se tegyen nyilatkozatot.

1989. június 2.

Igen tisztelt Történelmi Igazságtétel Bizottság!

A tegnapi esti televíziós adásokból már tudja az egész ország, hogy Nagy Imrét és Maléter Pált, valamint nemzetőröinket ünnepelesen fogják eltemetni. A gyilkos Kádár utódai bevallották, hogy a hősök pere aljas, koncepciós per volt.

Nagy Imre a Szovjetunióban élt, míg 1945-ben a Vöröshadsereg nyomában Rákosi Mátyással és másokkal együtt visszatért Magyarországra. Azt is mindenki tudja, hogy Maléter Pál pedig szovjet diplomával lett megbízható kommunista vezéralakja a szintén kommunista hadseregnek.

De 1956 októberében esoda történt! A kommunista Nagy Imre és a kommunista Maléter Pál ráébredt, hogy előbb magyar, és csak azután kommunista. Így lettek hősök, majd a szovjet tankok védelme alatt visszataszított Kádár /Csermanek/ János áldozatai. Mert Kádár csak kommunista volt. Magyar soha! Azokban a hősi napokban a kommunizmusnak nevelt hadsereg és rendőrség is ráébredt, hogy először magyar és nem lehet a magyar szabadságharcosokra.

A munkásosztály, a kommun elődlegesnek hirdetett törzs munkástanácsokat alakított, és kitartott még körülbelül 1957 tavaszáig. Akkor hurcoltak el engem is Kádár próbákjára, és ha életemet megengyűlték is, évekig át részt kellett vennem az "Ismerd meg Hazád börtöneit!" mozgalomban. Ez azonban ma már mellékes.

De nem mellékes, hogy a gyász, a tisztelőndás kijárjon mindazoknak, akik 1956 nemzeti harcának biztatói, semmiféle veszélytől vissza nem riadó vezéralakjai voltak, akik már akkor is életüket kockáztatták, és az elsők között voltak Kádár akasztófáin is. Mindenkiről persze nem tudok. De - szemtől - a hősök sorában is a legnagyobbak voltak:

Dudás József, Szabó János és Folly Gábor!

Ne muljon el úgy a június 16-1 temetés ügy, hogy őket ne említse senki. Mert őket sürgősen, gyorsan végezték ki. Nem vártak velük addig, hogy esetleg újra fegyvert ragadhasanak. Nem engedték, hogy a magyar nép szabadságélményének élő fűklyahordozói maradjanak. Mert féltek, még akkor is, a szovjet tankok fedezete alatt is. A gyilkost nem kell keresni. Kádár volt az, ugyanaz a Kádár, aki végignézte Rajk László akasztását is, majd pedig Nagy Imrét is.

Tisztelt gyászolók, kikkel együtt gyászol az egész magyar nép, főként azok, akik egy táborban küzdöttek a magyar szabadságért azokkal, akik gyáva meggyilkolását mont a hivatalos "kormány" és MSZMP ország világ előtt beismerte.

Ne engedjétek, ne tőrjétek, hogy a temetés napján említetlen maradjon Dudás József, Szabó János és Folly Gábor neve.

Ezt kéri tőletek egy áldozat,
akinek az élete megmaradt ugyan, de minnek?
A név nem fontos, mert az életem ugyanolyan
jeltelen sír, mint azoké, akiket nem fogtak
előúsní a 301-es parcellából.

tekintem fölresiklottnak. És most eljöttem feleségemmel, megbókkolt
érzéssel, bosszúvágy nélkül, egy megváltozott Magyarországra.
Június 16.-ra, a nemzeti gyász napjára, hogy tisztelegjek a
mártírok emberi és politikai nagysága előtt. Amikor az ország
valamennyi templomában megkondulnak a harangok azokért, akik
életüket adták egy ország megújulási eszméjéért. Akik tudatosan
választották és vállalták a mártíromságot, hogy adott pillanatban
figyelmeztessek a nemzetet eszmék komolyságára, súlyára.
Tisztelegni a mártírok előtt, akiket én, a kirakatnélküli
kirakatperben megtagadtam, a túlélés érdekében. Temetésre tértem
vissza. Egy korszak temetésére és egyben feltámadására, amelyet
végső soron a magyar nemzet, a sok áldozatot vállalt hazai
ellenzék harcolt ki.

Az elmúlt 14 évben - sokakkal együtt - minden fórumon,
szóban és írásban ezért a napért harcoltam. Tudtam és éreztem,
hogy az 1956-os népfelkelés kivégzett vezetőinek és harcosainak a
sírját nem lehet megkerülni, ha a nemzet túl akar lépni azon a
szakadékon, amelybe a sírbaeresztők taszították áldozataikat és az
országot.

Hiszem, hogy Nagy Imre politikai programja és végakarata
támad fel ezen a napon, hogy kivezesse a válságból az országot.

Remélem, hogy a június 16-i temetés, a múlt lezárásának
fontos állomása, feszültség és zökkenőmentesen fog lezajlani. Ez
nemcsak nemzeti érdek, de ezt követeli egyre növekvő hírünk,
nevünk is a világban.

Dr. Lopaeni Sándor